

Atte Kangasalon talusta 1986

Toimitus

Havisevan rukoushuone 75-vuotias

Vanha asiakirja kertoo:

KEISARILLISEN SUOMEN SENAATIN päätös KEISARILLISEEN SENAATTIIN jätetyn, KEISARILLISELLE MAJESTETILLE osoitetun kirjoituksen johdosta, jossa Maanviljelijä Kustaa Harala on **alamaisesti** anonut vahvistusta hakemuksen oheen **liitetyle** "Havisevan Rukoushuoneyhdistys" nimisen yhdistyksen näin kuuluvalla saantöehdotukselle:...

•••

Säännöt Havisevan Rukoushuoneyhdistykselle Kangasalan pitäjässä hyväksyttiin v. 1912 ehdolla, että yhdistys ei suorita rahankeräystä. Näin jo vuonna 1910 perustettu Rukoushuoneyhdistys saattoi turvallisesti aloittaa toimintansa. Yhdistyksen tarkoitus käy ilmi sääntöjen 1. pykälästä:

Yhdistyksen tarkoitus on näiden sääntöjen kautta laillistettuna, Jumalan sanan ja evankelislutherilaisentunnustuksen pohjalla työskennellä kristillis-siveellisten pyrintöjen edistämiseksi paikkakunnalla.

Toisessa pykälässä esitetään ne tavat, joilla yllämainittua tarkoitusta pyritään toteuttamaan:

1) Jumalan sanan julistamisella Rukoushuoneessaan, jossa toimessa yhdistys tahtoo etupäässä käyttää papiston, mutta myöskin seurakunnan kirkkoherran hyväksymäin vakaiksi ja eriseurattomiksi tunnettujen maallikoiden apua, 2) hengellisen kirjallisuuden levittämällä, jota varten yhdistys pitää myytävänä kirjavarastoa, tahtoen myös, sen mukaan kuin varat myöntävät lahjoittaa kirjallisuutta sopiviin tarkoituksiin, 3) kristillis-siveellisten laitosten niinkuin pyhä- ja kiertokoulutoimen sekä lähetystyön ja diakonaattiasian avustamisella voimainsa mukaan.

Muut pykälät koskevat samoja

jäsenyys- ja hallintoasioita kuin yleensä on tapana vastaavissa säännöissä.

Havisevalaisille kirkko oli kaukana, hankalan vesi- tai maantietmatkan takana. Hengellinen elämä Vesijärven pohjoispäässä olikin rajoittunut taloissa pidettyihin raamatunselitystilaisuuksiin, kunnes v. 1906 lähetysarnaaja Frans Hannula saapui paikkakunnalle innostaen mielet Iahtystyölle. Erityisesti Kustaa ja Ida Harala ottivat sen sydämenasiakseen. Perustettiin Havisevan-Suinulan Pakanalähetysompeluseura, joka Kautialan vastaavan kanssa on pitäjämme vanhin. Kuukauden ensimmäisenä tiistaina on sittemmin Havisevala kokoonnuttu lähetysten merkeissä aluksi taloissa, myöhemmin myös rukoushuoneella.

Yhteisen kokoontumistilan tarve hengellisen elämän keskukseksi herätti ajatuksen omasta rukoushuoneesta. Tätä varten perustettiin erityinen Rukoushuoneyhdistys kokouksessa, joka pidettiin Salomaalla 17.3.1910. Rakennuspuuhiin ryhdyttiin nopeasti: tontti saatiin Haralan maalta, rakennusaineita saman talon vanhasta riihestä sekä keräyksensä, lainaa otettiin 1 000 mk ja työ tehtiin pääosin talkoilta. Rukoushuoneoli valmis kesälä 1911, jolloin myös yhdistyksen säännöistä lopullisesti sovittiin.

Yhteinen toiminta rakennuksen hyväksi saattoi alkaa. Siellä koontuivat sekä Lähetys- että Rukoushuoneen ompeluseura, siellä pidettiin pyhä- ja kiertokoulua. Talvisin lämmitys kuitenkin tuotti vaikeuksia, joten kotikokoontumisiakin edelleen jatkettiin. Keskeisiksi tapahtumiksi tulivat jokakesäiset Iahtysjuhlat rukoushuoneella, jolloin puhujina oman seurakunnan pappien ohella oli myös Lähetysseuran edustajia ja lähetysarnaajia.

Nykyisin Havisevan rukoushuone on edelleen ahkerassa käytössä. Maantien lähellä loivasti kohoavalla töyräällä, keltaiseksi maalattuna ja hyvinhoidetun pihan ympäröimänä sitä ei voi olla huomaamatta. Lähetysompeluseuran tilalla on Iahtyspiiri, joka kokoontuu siellä yhä kerran kuukaudessa keräten "kahvirahoja" tarkoituksensa hyväksi, lisäksi rakennuksessa toimii raamattupiiri, vanhusten päiväkerho ym. Se on myös jumalanpalvelusten pitopaikka. Seurakunnan toimesta talossa on nykyisin sähkölämmitys, viemärinti on suoritettu ja vedensaanti järjestetty, mikä tekee mahdolliseksi kahvinkeitonkin. Seurakunta vastaa rukoushuoneen hoidosta, josta huolehtii talonmiesvahtimestari. □